

РЕШЕНИЕ

№ 7161

гр. София, 09.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав,
в публично заседание на 06.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елка Атанасова

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **4907** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).
Жалбоподателят [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище [населено място], жк Б.,[жилищен адрес] чрез управителя Ж. Ж. чрез адв.К., оспорва Ревизионен акт № Р-22221719003673-091-001/ 23.12.2019 г., издаден от В. А. В. - орган, възложил ревизията и Н. Ц. Р. - ръководител на ревизията, в частта, потвърден от директора на дирекция ОДОП при ЦУ на НАП с решение № 449/23.03.2020 г., с който е установен е допълнителен корпоративен данък по Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ за 2018 г. в размер на 9967,50 лв. и лихви за забава, както и данък върху дивидентите и ликвидационни дялове на местни и чуждестранни физически лица в периода 01.04.2019г. -30.06.2019г. в размер на 47487,74 лв., ведно със съответните лихви.

В жалбата е въведено оплакване, че в описаната част ревизионният акт е незаконосъобразен, явно необоснован и немотивиран. Искането до съда е за отмяна на акта и за присъждане на деловодни разноски.

Ответникът – Директорът на дирекция ”ОДОП” при ЦУ на НАП – С., чрез представител по пълномощие, моли за отхвърляне на жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

СГП, редовно уведомена, не изпраща представител и не взема становище в производството.

От фактическа страна съдът намира за установено следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221719003673-020-001 от 14.06.2019 г., връчена на 17.06.2019 г. и изменена със Заповеди за изменение на ЗВР №Р-22221719003673-020-002/21.08.2019 г., №Р-22221719003673-020-003 от 17.09.2019 г. и №Р-22221719003673-020-004/14.10.2019 г., издадени от В. А. В., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. /упълномощена със Заповед №РД-01-803/07.06.2017 г. на директора на ТД на НАП С./ е възложено извършването на ревизия на [фирма] за определяне на задълженията на дружеството за корпоративен данък по ЗКПО за данъчни периоди от 01.01.2018 г. до 31.12.2018 г. и за данък върху дивидентите и ликвидационните дялове на местни и чуждестранни физически лица за данъчни периоди от 01.01.2018 г. до 31.12.2018 г., от 01.01.2019 г. до 31.03.2019 г. и от 01.04.2019 г. до 30.06.2019 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221719003673-092-001/29.11.2019 г., връчен на 02.12.2019 г. От ревизираното дружество е подадено възражение с вх. №53-00-3736/17.12.2019 г. по регистъра на ТД на НАП С. срещу констатациите в РД. Представени са допълнително доказателства. По мотиви, изложени в РА, възражението е преценено като процесуално допустимо, но разгледано по същество за неоснователно.

Ревизията приключва с РА № Р-22221719003673-091-001/23.12.2019 г., издаден от В. А. В., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията и Н. Ц. Р., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията. РА е връчен електронно на 30.12.2019 г.

Видно от разпоредителната част на РА /таблица 3/, на [фирма] са установени задължения за довносяне в общ размер на 81_784,35 лв. /КД – 28_653,86 лв., данък върху дивидентите и ликвидационните дялове на местни и чуждестранни физически лица – 47 487,74 лв. и лихви – 5 642,75 лв./.

Установените задължения произтичат от доначислен корпоративен данък в размер на 9 967,50 лв. в резултат на увеличаване на финансовия резултат със сумата в размер на 99 675,00 лв. и деклариран, но невнесен в срок КД в размер на 18 686,36 лв., както и доначислен данък върху дивидентите и ликвидационните дялове на местни и чуждестранни физически лица в размер на 47 487,74 лв. и начислени лихви за забава в размер на 5 642,75 лв.

В хода на ревизията са предприети редица процесуални действия, подробно описани в констативната част на РД, който по силата на чл. 120, ал. 2 от ДОПК, е неразделна част от издадения РА. Изложени са предприетите от органа по приходите действия, както и установената фактическа обстановка и събраните доказателствени средства.

На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на [фирма] са връчени две Искания за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ с изх. №Р-22221719003673-040-001 от 14.06.2019 г. и №Р-22221719003673-040-002/02.09.2019 г., за представяне на цялата търговска, счетоводна и банкова документация. В отговор на исканията от ревизираното дружество са представени документи, подробно описани в РД.

Извършено е и посещение в офиса на [фирма], удостоверено с Протокол №0330916/05.04.2019 г., като са проверени първични счетоводни, търговски и платежни документи.

С Протокол №Р-22221719003673-ППД-001 21.11.2019 г., към настоящата ревизия са присъединени и всички доказателства, събрани в хода на извършено производство с

УИН: О-16002419055605 на [фирма], приключило с Протокол обр. Кд-78 сер. АА №0330916/05.04.2019 г.

Органите по приходите са извършили анализ на събраните в хода на ревизията доказателства, като е установено следното:

I. По отношение на установените задължения по ЗКПО:

Установено е, че основната дейност на ревизираното дружество през процесните периоди е свързана с изграждане и експлоатация на далекосъобщителни системи, маркетинг и инженеринг, търговка дейност в страната и чужбина, като основните приходи на [фирма] са от платени такси за кабелна телевизия и интернет.

Въз основа на извършения преглед и анализ на първичните счетоводни документи, на счетоводните регистри, на събраните в производството доказателства и на данните, съдържащи се в подадената годишна данъчна декларация, ревизиращите органи са установили, че са налице основания за корекция на декларирания от ревизираното дружество счетоводен и данъчен финансов резултат за 2018 г.

Установено, че дейността на [фирма] е финансирана от приходи от стопанската дейност и от предоставени парични средства /заеми/ от [фирма] с ЕИК[ЕИК], свързано лице по смисъла на §1, т. 3 от ДОПК. Същите са отразени от ревизираното дружество по сметка 499 „Други кредитори“, която към 31.12.2018 г. е с кредитно салдо в размер на 1_159_089,74 лв.

Констатирано е, че предоставените заеми от [фирма] към [фирма] за периодите от 01.01.2007 г. до 31.12.2016 г. са за изграждане на оптична канална мрежа в [населено място] и магистрално оптично трасе Стара З. – Р..

От ревизираното дружество са представени четири договора за заем, сключени с [фирма] /заемодател/, от които ревизиращите органи са установили, че е договорен срок за връщане едва след изграждане на оптичната канална мрежа в [населено място] и магистрално оптично трасе Стара З. – Р. и след реализиране на приходи от нея. Констатирано е, че в договорите липсва клауза за договорена лихва. Направените разходи във връзка с това изграждане са натрупани в сметка 612 „Разходи за строителство“, като към момента оптичната канална мрежа и магистралното оптично трасе не са актувани и поради това няма заведен ДМА срещу натрупаните разходи в сметка 612.

С цел изясняване обстоятелствата във връзка с предоставените заеми, на основание чл. 45, ал. 1 от ДОПК органите по приходите са извършили насрещна проверка на [фирма].

В отговор на връченото ИПДПОЗЛ от проверяваното дружество са представени писмени обяснения, счетоводни справки по години за предоставени средства от [фирма], върнатите от [фирма] суми и салдо на взаимоотношенията им. Приложени са и банкови извлечения за извършените преводи за периодите от 2013 г. до 2016 г., ведно с договорите за заеми.

От заемодателя е потвърдено, че предмет на договорите за заем е изграждане на оптична канална мрежа в [населено място] и магистрално оптично трасе Стара З.-Р. от [фирма], както и че не е договорена лихва. Заявено е, че за периодите преди 2013 г. не може да предостави счетоводна информация /справки, счетоводна информация и др./, защото не разполага с такава база данни.

От приложената справка салда по контрагенти на счетоводна сметка 498 партида [фирма], органите по приходите са установили, че размерът на невърнатите парични заеми към 17.10.2019 г. възлиза на 1_192_483,51 лв.

При анализа на първичните счетоводни документи, счетоводни регистри към 31.12.2018 г. и годишната данъчна декларация /ГДД/ за финансовата 2018 г. на ревизираното дружество, приходните органи са констатирали наличие на основания за допълнително преобразуване на счетоводния финансов резултат.

Установено е, че съгласно договор за паричен заем от 07.01.2013 г. [фирма] е предоставило на [фирма] сумата в размер на 110_000,00 лв.

От счетоводните разпечатки, ревизиращите органи са констатирали, че към 31.12.2018 г. счетоводна сметка 499 „Други кредитори“, партида [фирма] с произход от търговски взаимоотношения по договор от 07.01.2013 г. е с кредитни салда /задължения/.

По данни от хронологичен дневник е установено, че постъпилите суми от [фирма] за периода от 01.01.2013 г. до 31.12.2013 г. са на обща стойност 109_140,00 лв., като върнатите суми са в размер на 9_465,00 лв. или сумата от 99_675,00 лв. не е възстановена.

От така договорения срок за връщане на заема, а именно, че задължението ще бъде погасено след като бъде изградена оптична канална мрежа и магистрално оптично трасе Стара З. – Р. и след реализиране на приходи от тях, ревизиращите органи са приели, че задължението е без определен срок. Съобразно разпоредбата на чл. 69, ал. 1 от Закона за задълженията и договорите /ЗЗД/, при липса на уговорен срок за връщане на сумите, вземането става изискуемо веднага при предоставянето им.

Във връзка с горното и предвид нормата на чл. 114 от ЗЗД, че давността започва да тече от деня, в който вземането е станало изискуемо, органите по приходите са приели, че горепосоченото задължение в размер на 99 675,00 лв. е изискуемо, считано от датата на подписване на договора – 07.01.2013 г. На основание чл. 46, ал. 1, т. 1 от ЗКПО със сумите на задълженията с изтекъл тригодишен давностен срок или на 5 години за задълженията с петгодишен срок от момента, в който задължението е станало изискуемо, ревизиращите органи са заключили, че следва да се увеличи счетоводния финансов резултат със сумата от 99 675,00 лв.

Установено е, че в подадената ГДД по ЗКПО с вх. №2217И0170344/10.03.2019 г. за финансовата 2018 г., ревизираното дружество е декларирало счетоводен финансов резултат – данъчна печалба в размер на 184 671,22 лв. и формиран данъчен финансов резултат 186 863,62 лв., съответно корпоративен данък за внасяне – 18 686,36 лв., който не е внесен.

След данъчното преобразуване финансовият резултат е увеличен със сумата от 99 675,00 лв., в резултат на което е установена данъчна печалба в размер на 286 538,62 лв. или дължим корпоративен данък в размер на 28 653,86 лв. На основание чл. 175 от ДОПК са начислени и съответните лихви за забава.

На следващо място е установено също, че за 2017 г. [фирма] е декларирало нетни приходи от продажби в размер на 408 417,63 лв., т. е. е реализирало приходи под регламентирания в чл. 84 от ЗКПО праг и има задължение да прави тримесечни авансови вноски. Констатирано е, че с ГДД по чл. 92 от ЗКПО с вх. №2217И0126964/11.03.2018 г., за 2017 г. задълженото лице е декларирало, че през 2018 г. ще извършва тримесечни авансови вноски, като е посочило сумата от 4 000,00 лв., но такива не са правени.

Предвид гореизложеното, на основание чл. 175 от ДОПК, за невнесените в срок суми е начислена лихва в общ размер на 1 604,57 лв.

По отношение на установените задължения за данък върху дивидентите и

ликвидационните дялове на местни и чуждестранни физически лица:

В хода на ревизията е установено, че на [фирма] е извършена проверка на касовата наличност. Извършено е посещение на място в обект в [населено място], [улица], Търговски център „К.“, партер, с цел инвентаризация и установяване на налични финансови активи - парични средства в брой в касата на дружеството, за което е съставен протокол обр. кд 78 сер. АА № 0330916/05.04.2019 г.

Установено е, че касовата наличност в обекта към момента на проверката е в размер на 571,40 лв. от две фискални устройства в обекта с рег. № 3956223 и рег. № 3784920. Съгласно представени писмени обяснения е декларирано, че в обекта се съхраняват единствено реализираните обороти за деня, и то до края на деня.

В хода на проверката от задълженото лице са изискани да предостави оборотна ведомост към 01.04.2019 г., видно от която сметка 501 „Каса в лв.“ е с дебитно салдо в размер на 950_326,18 лв. От дружеството са изискани и фактури, ордери и други документи удостоверяващи движението на парични средства за периода от 31.01.2019 г. до 05.04.2019 г., но такива не са приложени.

С цел изясняване на фактическата обстановка, в хода на ревизията органите по приходите са изискали от [фирма] представянето на хронологична разпечатка на счетоводни сметки 501 - каса, 503 - разплащателна сметка в лв. и 504 – разплащателна сметка във валута, както и всички останали сметки от гр. 50, различни от посочените за периода от 01.04.2019 г. до 30.06.2019 г., както и документите на базата на, които са осчетоводени операциите по тези сметки.

От представените доказателства ревизиращите органи са установили, че към 30.06.2019 г. сметка 501 „Каса в лв.“, е с дебитно салдо в размер на 1 002 039,06 лв. Констатирано е, че постъпленията по дебита на сметка са от постъпили суми от клиенти - юридически и физически лица с общ размер 116 711,18 лв. По кредита на сметка 501 „Каса в лв.“ са отразени плащания към доставчици, персонал, други разчети с бюджета и предоставени суми на собственика, с основание „заплащане по фактури“ – 21 688,70 лв., но от ревизираното дружество не са представени разходно-оправдателни документи за кои фактури се отнасят, взетите суми от касата. Общо по обороти кредит на сметка 501 „Каса в лв.“ са на стойност – 58 596,68 лв.

Органите по приходите са констатирани, че липсват данни относно местонахождението на паричните средства, не са ангажирани доказателства и дали процесната сума е използвана за дейността на дружеството, както и дали се намира в притежание на дружеството.

При така изложените факти и обстоятелства ревизиращият екип е приел, че по отношение на липсващите суми в касата на [фирма] е налице хипотезата на „скрито разпределение на печалбата“ по смисъла на §1, т. 5, буква „а“ от ДР на ЗКПО. Когато получатели на скритото разпределение на печалбата са местни или чуждестранни физически лица, данъчното третиране е по реда на Закона за данък върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/.

Декларирането и внасянето на данъка върху дивидент по реда на ЗДДФЛ вследствие на скрито разпределение на печалбата се обвързва с конкретна дата, в случая тази дата се приема, че е 05.04.2019 г., когато е извършена оперативната проверка в обекта на дружеството, и не е установена реалната касова наличност.

Във връзка с горното ревизиращите органи са определили данъчна основа за облагане с данък на основание чл. 38, ал. 3 от ЗДДФЛ в размер на 949 754,80 лв. или дължим данък в размер на 47 487,74 лв.

Предвид разпоредбата на чл. 65, ал. 3 от ЗДФЛ, данъкът по чл. 46 от същия закон за доходите по чл. 38, ал. 3 от същия закон се удържа и внася от предприятието – платец на дохода, в срок до края на месеца, следващ тримесечието, през което е извършено скритото разпределение на печалбата – в случая до 31.07.2019 г.

На основание чл. 175 от ДОПК, във връзка с чл. 1 от ЗЛДТДПДВ за навнесените в срок суми са начислени лихви в размер на 1_912,85 лв.

Ревизионният акт е оспорен по реда на чл. 152 ДОПК с жалба вх. № 53-03-142/15.01.2020 г. по описа на ТД НАП- С. ,т.е в срока по чл. 152, ал. 3 от ДОПК. След пълното комплектуване жалбата с ревизионната преписка е депозирана у решаващия орган на 20.01.2020 г.

С решение № 449/23.03.2020 г. директорът на Дирекция „ОДОП” е потвърдил обжалвания пред него РА в частта ,с който е установен е допълнителен корпоративен данък по Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ за 2018 в размер на 9967,50 лв. и лихви за забава, както и данък върху дивидентите и ликвидационни дялове на честни и чуждестранни физически лица в периода 01.04.2019-30.06.2019г в размер на 47 487,74лв ,ведно със съответните лихви.

При изложената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Ревизионният акт е издаден от компетентен орган по приходите на основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК, след надлежно възложена ревизия съгласно чл. 112 и 113 от кодекса/стр.49-60/. Изготвен е в предвидената в чл. 120 от ДОПК форма и съдържа необходимите реквизити. Мотивиран е подробно, като неразделна част от него е и ревизионният доклад, където за подробно изложени фактическите констатации и съображения на екипа. Неоснователни са доводите на жалбоподателя за допуснати съществени процесуални нарушения, свързани с необсъждане на подаденото от него възражение против РД. По същество правото на защита не е нарушено, тъй като доводите на жалбоподателя във възражението ,жалбата до ДДОДОП и жалбата до съда са идентични и ще бъдат разгледани по същество.

В рамките на съдебното производство от жалбоподателя бе поискано и съдът събра писмено доказателство от РДНСК- Стара З. (стр.78), от което се установява, че при проверка в публичния регистър на РДНСК се установило, че за обект “Оптична градска MAN мрежа за пренос на данни и кабелна телевизия в [населено място]” има издадено разрешение за строеж № 46/27.07.2010г., но няма данни за наличие на държавно приемане на горечитирания обект.

При така изложената фактическа обстановка, съдът формира и своите правни изводи.

По отношение на допълнително установения корпоративен данък за 2018г:

Няма спор, че съгласно договор за паричен заем от 07.01.2013 г. [фирма], се е задължило да предаде в заем на [фирма] сумата в размер на 110 000,00 лв. В договора е посочен срок за връщане на заемните суми „след изграждане на оптична канална мрежа и магистрално оптично трасе Стара З. - Р. и след реализиране на приходи от нея“. Липсва текст за договорена лихва.

В хода на ревизията е установено и не е спорно, че направените разходи във връзка с изграждането на оптичната мрежа и трасе са натрупани в сметка 612 „Разходи за строителство“. Към момента същите /оптичната канална мрежа и магистралното оптично трасе/ не са актувани и поради това няма заведен ДМА срещу натрупаните разходи в сметка 612 „Разходи за строителство“.

В хода на ревизията е установено и не е спорно също, че страните по договора за заем са свързани, съгласно §1, т. 3 от ДР на ДОПК - управителят на ревизираното лице Ж. И. Ж. е управител и на дружеството предоставило заема – [фирма].

На основание чл. 46, ал. 1, т. 1 от ЗКПО органът по приходите е извършил увеличение на счетоводния финансов резултат за 2018 г. със сумата в размер на 99 675,00 лв. Тази сума произтича от задължение на жалбоподателя към заемодателя [фирма], за което обосновано е прието, че е настъпило обстоятелството по чл. 46, ал. 1, т. 1 от ЗКПО. Според тази норма при определяне на данъчния финансов резултат, счетоводният финансов резултат се увеличава със сумата на задълженията на данъчно задълженото лице, като увеличението се извършва в годината, в която настъпи едно от следните обстоятелства: в случая т. 1 - изтичане на три години за задълженията с тригодишен давностен срок или на 5 години за задълженията с петгодишен давностен срок от момента, в който задължението е станало изискуемо. Доколкото вземането по цитирания договор е облигационно, то по отношение на давностния срок следва да намери приложение нормата на чл. 110 от Закона за задълженията и договорите, която постановява, че с изтичане на петгодишна давност се погасяват всички вземания, за които законът не предвижда друг срок.

Според настоящият състав органите по приходите правилно са приложили разпоредбата на чл. 46, ал. 1, т. 1 от ЗКПО и чл. 69, ал. 1 от ЗЗД, и са приели, че когато липсва уговорен срок за връщане на предоставените суми вземането става изискуемо веднага при предоставянето на средствата, т. е. през 2013 г. Няма спор между страните, а и от приетото писмено доказателство от РДНСК- Стара З. се установи, че за обект “Оптична градска MAN мрежа за пренос на данни и кабелна телевизия в [населено място]” има издадено разрешение за строеж № 46/27.07.2010г., но няма данни за наличие на държавно приемане на горесцитирания обект. Т.е., по този начин клаузата, уговорена в договора за заем от 07.01.2013г., че връщането на заема ще стане след изграждане на оптичната канална мрежа в [населено място] и магистрално оптично трасе Стара З. - Р. и след реализиране на приходи от нея, въвежда неопределяем срок за връщането на заема, поради което и

съобразявайки факта, че договора за заем е сключен между свързани лица и в него не е предвидена договорна лихва за забава, то и задължението на жалбоподателя да върне заетите средства е свързано с несигурно събитие, започнало още през далечната 2007г., за което и през 2020 г. липсва яснота ще бъде ли извършено/завършено строителството и ако да, дали това ще носи приходи на жалбоподателя. Всички тези обстоятелства, ведно с обективната липса на признаване на вземането от страна на длъжника жалбоподател или за друг вид прекъсване на давността по чл.116 от ЗЗД, обуславят извода, че към 07.01.2018 г. вземането е било погасено по давност и съгл. чл.46 ал.1 т.1 от ЗКПО жалбоподателят е следвало да извърши увеличение на финансовия резултат в предвидения срок. Въз основа на това, с процесната сума в размер на 99 675,00 лв. законосъобразно е увеличен финансовият резултат на дружеството за 2018 г. на горепосоченото основание.

По отношение на установените задължения за данък върху дивидентите и ликвидационните дялове на местни и чуждестранни физически лица:

Съгласно нормата на чл. 38, ал. 1 от ЗДДФЛ, с окончателен данък се облагат доходите от дивиденти и ликвидационни дялове в полза на местно или чуждестранно физическо лице от източник в България и местно физическо лице от източник в чужбина. Съгласно чл. 38, ал. 3 от ЗДДФЛ окончателният данък за доходите от дивиденти под формата на „скрито разпределение на печалбата“ се определя върху brutния размер на начислените суми.

Определението на понятието „дивидент“ е дадено в §1, т. 5 от ДР на ЗДДФЛ и включва доход от акции; доход от дялови участия, включително от неперсонифицирани дружества и от други права, третираны като доходи от акции; скрито разпределение на печалбата.

Аналогична норма се съдържа и в ЗКПО. Съгласно §1, т. 5, буква „а“ от ДР на ЗКПО „скрито разпределение на печалба“ са сумите, несвързани с осъществяваната от данъчно задълженото лице дейност или превишаващи обичайните пазарни нива, начислени, изплатени или разпределени под каквато и да е форма в полза на акционерите, съдружниците или свързани с тях лица, с изключение на дивидентите по т. 4, букви „а“ и „б“;

В хода на проверката е установено, че касовата наличност в обекта към момента на проверката е в размер на 571,40 лв. от две фискални устройства в обекта с рег. № 3956223 и № 3784920, а съгласно предоставената оборотна ведомост, сметка 501 „Каса в лв.“ е с дебитно салдо в размер на 950 326,18 лв. Присъстващото лице при проверката В. Ж. И. е декларирала, че в обекта – офис 1 с адрес: [населено място], [улица], Търговски комплекс „К.“ няма други места за съхранение на

парични средства, освен касата изградена към находящите се в обекта фискални устройства. В саморъчно написана декларация, присъствалия на проверката С. С. С., на длъжност „офис организатор“ също е декларирал, че в обекта освен изградените две работни места за събиране на месечни такси, помещението не разполага с трайно прикрепени каси, касети и сейфове за съхранение на парични средства в брой. Декларирал е също, че паричните средства от оборота се прибират всеки ден от управителя, а когато това не е възможно, сумите се превеждат по сметката на дружеството.

В случая, видно от така предоставените обяснения, в обекта се съхраняват единствено реализираните обороти за деня, и то до края на деня.

В хода на ревизията не са представени разходно оправдателни документи и документи, доказващи движението на парични средства. В хода на ревизията също не са представени данни относно местонахождението на паричните средства, не са ангажирани доказателства и дали процесната сума е използвана за дейността на дружеството, както и дали се намира в притежание на дружеството. Ето защо и за процесната сума от 949 754,80 лв. следва да се приеме, че представлява скрито разпределение на печалбата по смисъла на § 1 т.5 б.а от ДР на ЗКПО и същата подлежи на облагане по реда на чл.38 ал.3 от ЗДДФЛ, поради което правилно е определен дължимия данък в размер на 47487,74 лв., ведно с лихвата от 1912,85 лв., като е съобразено обстоятелството, че съгласно чл.46 от ЗДДФЛ данъка по чл.38 ал.3 от ЗДДФЛ се удържа и внася от предприятието –платец на дохода, в срок до 31.07.2019 г.

При този анализ на установените в процеса факти жалбата е неоснователна и ще следва да бъде отхвърлена.

Съобразно чл. 161, ал. 1 от ДОПК и при направено искане за това на ответника се дължат разноските в размер на 2259,87 лв. за юрисконсултско възнаграждение.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 160 от ДОПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването на [фирма], ЕИК[ЕИК], против Ревизионен акт № Р-22221719003673-091-001/23.12.2019 г., издаден от В. А. В. - орган, възложил ревизията и Н. Ц. Р. - ръководител на ревизията, в частта, потвърдена от директора на дирекция ОДОП при ЦУ на НАП с решение № 449/23.03.2020 г., с който е установен допълнителен корпоративен данък по Закона за корпоративното подоходно облагане за 2018 г. в размер на 9967,50 лв. и лихви за забава, както и данък върху

дивидентите и ликвидационни дялове на честни и чуждестранни физически лица в периода 01.04.2019-30.06.2019 г., в размер на 47487,74 лв., ведно със съответните лихви.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], да заплати на Дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика ” – С. при ЦУ на НАП разноси в размер на 2259,87 лв. за юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ: